

POSTANOWIENIE

Dnia 28 lutego 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu, Wydział I Cywilny

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSA Hanna Małaniuk (spr.)

Sędziowie: SA Roman Stachowiak

SA Jerzy Geisler

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 28 lutego 2013 r.

sprawy z wniosku **K. Z. i K. W.**

przy uczestnictwie **P. W.**

w przedmiocie wniosku o przyznanie kosztów postępowania zabezpieczającego

na skutek zażalenia wnioskodawczyń

na postanowienie Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 15 stycznia 2013 r.

sygn. akt IX GNc 1126/12

postanawia:

I. oddalić zażalenie

II . sprostować oczywistą omyłkę zawartą w dacie wydania zaskarżonego postanowienia przez zastąpienie cyfry 7 cyfrą 15

Jerzy Geisler Hanna Małaniuk Roman Stachowiak

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy oddalił wniosek wierzycielek o przyznanie im kosztów postępowania zabezpieczającego. W uzasadnieniu wskazał, że nie dochowały one dwutygodniowego terminu do złożenia takiego wniosku (art. 745 § 2 k.p.c.). Postanowienie komornika o ustaleniu kosztów postępowania zabezpieczającego uprawomocniło się 13 grudnia 2012 r. Wierzycielki ze stosownym wnioskiem wystąpiły zaś dopiero 10 stycznia 2013 r.

W zażaleniu na to postanowienie wierzycielki wniosły o jego zmianę poprzez przyznanie im kosztów postępowania zabezpieczającego w kwocie 2.163,57 zł oraz zasądzenie na ich rzecz zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, a ewentualnie o jego uchylenie i przekazanie sprawy Sądowi I instancji.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z utrwalonym poglądem doktryny i judykatury, gdy orzeczeniem kończącym postępowanie w sprawie jest nakaz zapłaty wydany w postępowaniu nakazowym, a zabezpieczenie powództwa na podstawie tego nakazu zapłaty nastąpiło przez czynności komornika, o kosztach postępowania zabezpieczającego rozstrzyga sąd na wniosek powoda. Termin do zgłoszenia wniosku wynosi dwa tygodnie, licząc od uprawomocnienia się postanowienia komornika

ustalającego wysokość kosztów zabezpieczenia poniesionych przez uprawnionego (por. Kodeks postępowania cywilnego, komentarz, tom 3, pod red. Tadeusza Erecińskiego. LexisNexis, Warszawa 2006 r., s. 436, Andrzej Jakubecki, Komentarz do art. 745 kodeksu postępowania cywilnego, Lex Omega 47/2012, uchwała Sądu Najwyższego z dnia 22 września 1995 r., III CZP 117/95, OSNC 1995/12/179).

Trafnie zatem wskazał Sąd Okręgowy, że w niniejszej sprawie miał zastosowanie w drodze antologii zawity dwutygodniowy termin wynikający z art. 745 § 2 k.p.c., liczony od dnia uprawomocnienia się postanowienia komornika o ustaleniu kosztów postępowania zabezpieczającego.

Uwzględnienie argumentacji skarżących prowadziło do niedopuszczalnej sytuacji, w której początek terminu do wniesienia środka odwoławczego uzależniony był w istocie od woli samego skarżącego, bowiem od tego, kiedy wystąpi on o wydanie mu odpisu prawomocnego postanowienia organu egzekucyjnego, co np. mogłoby mieć miejsce nawet kilka lat po zakończeniu postępowania zabezpieczającego.

Wobec tego skoro postanowienie komornika ustalające koszty postępowania egzekucyjnego uprawomocniło się w dniu 13 grudnia 2012 r., to 14 dniowy termin do złożenia wniosku o przyznanie poniesionych kosztów upłynął wierzycielkom bezskutecznie z dniem 27 grudnia 2012 r. Żalące zaś taki wniosek złożyły 10 stycznia 2013 r., a więc po upływie dwutygodniowego terminu wskazanego w art. 745 § 2 k.p.c. Zatem jako spóźniony podlegał on oddaleniu.

Podnoszone w zażaleniu okoliczności mogły zaś stanowić podstawę wniosku o przywrócenie terminu.

Mając to na uwadze, Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. zażalenie powoda oddalił jako bezzasadne.

Na podstawie art. 350 § 1 i 3 kpc należało sprostować datę wydania zaskarżonego postanowienia bowiem Sąd Okręgowy oznacza ją na 7 stycznia by następnie w tymże postanowieniu wskazać ,że zostało wydane w dniu 15 stycznia 2013 roku/k.49/ .Ponieważ wniosek ,który jest przedmiotem postanowienia został zgłoszony przez wierzycielki w dniu 10 stycznia 2013 roku ,jego rozstrzygnięcie nie mogło nastąpić w dniu 7 stycznia/ k.42/. Na datę 15 stycznia wskazuje też data zarządzenia wydanego po rozstrzygnięciu wniosku wierzycielek k.51/. Uznając, że doszło do oczywistej pomyłki pisarskiej, Sąd Apelacyjny działając na podstawie art. 350 § 3 kpc sprostował tę oczywistą pomyłkę.

Jerzy Geisler Hanna Małaniuk Roman Stachowiak